

bilitat sostenible a la demarcació de Girona més enllà de l'àrea urbana de la ciutat de Girona?

2.- Què hem de fer amb els, anomenats actualment, trens regionals / de mitjana distància, que funcionen encara molt pitjor que els trens de rodalies de l'àrea de Barcelona?

3.- Des dels poders públics i la societat civil altempordanesa, i per extensió gironina, què es pensa sobre el túnel de peatge del Pertús?

4.- Per què hi ha tanta manca de voluntat política per escoltar la veu del territori?

5.- Per què, d'una vegada per totes, no s'activa, es planifica una —molt necessària— línia de rodalies Portbou-Girona, Girona-Portbou, amb unes decents interconnexions amb Perpinyà per la costa?

6.- Per què es posen tants pals a les rodes amb la intenció de mantenir, consolidar l'actual estació de Figueres del tren convencional, tenint en compte que és el nucli dur, l'element cabdal d'un bon sistema de mobilitat ferroviària intercomarcal a la Regió de Girona? Seria interessant que aquestes preguntes no quedessin sense respostes.

—**Josep M. Loste i Romero.** Membre de la plataforma Defensem el tren de l'Empordà. Portbou.

Caps d'estat enfrontats

Tots sabem que és de mala educació la interrupció dialèctica del l'interlocutor, fins i tot Hugo Chávez ho sap, que fou interpel·lat pel Rei d'Espanya Joan Carles I, amb una frase que durant molt de temps do-

narà la volta al món: «¿Por qué no te callas?», en un moment que de ben segur que el Rei s'oblida de la seva condició monàrquica, actuant com ho faria un ciutadà qualsevol cansat d'escoltar les interferències del president Venèçolà, amb retrets i desqualificacions dirigides a l'expresident Aznar. Jo no sé fins a quin punt foren coherents ambdues intervencions, però com a ciutadà del món perjudicat pels imposts, i poc beneficiari d'aquests, estafat i menystingut per tots els que volen fer callar Chávez (que no és Sant de la meva devoció), crec que a ningú ha de sorprendre que es produís aquesta circumstància si tenim en compte l'ideari polític en l'àmbit internacional del govern del Sr. Aznar, (i no en parlem en l'àmbit nacional); la qualificació de «feixista» no és la primera vegada que se li imputa, fins i tot dintre del nostre país i no aixecà tanta polseguera, tot i ser president del Govern.

La preocupació que s'ha produït pel futur de les relacions entre l'Estat espanyol i els països llatinoamericans després d'aquest enrenou no té sentit des del moment que uns necessiten dels altres, per comprar i per vendre; sí que és veritat que el capitalisme està amb la mosca rere l'orella, des del moment que països rics en matèria energètica i minerals, siguin governats per governs d'esquerres, si coordinen les idees, fent front comú al mercat internacional, i eradicant la corrupció, que és la base per aconseguir sortir del pou de la discriminació social, i la solvència econòmica.

—**Màrius Viella.** La Bisbal d'Empordà.